

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Endvidere foreslaas der en Tilføjelse til Loven gaaende ud paa, at de Tilskudsbeløb, som gives efter Loven, ikke skal medregnes i den paagældende Modtagers skattepligtige Indkomst.

Lovforslaget er vedtaget i Folketinget, og jeg anbefaler det til Vedtagelse i det høje Landsting.

Jens Høyer: I den Betænkning, som er afgivet af Folketingsudvalget om det foreliggende Lovforslag, oplyses det, at Udvalget og Ministeren er betænkt paa, at vi efterhaanden skal over til en varig Lov, naar de Penge, der her stilles Forslag om, er opbrugt. Jeg kan ikke rigtig se Logikken i et saadant Standpunkt, thi naar man finder det rigtigt at gaa over til en varig Lov, hvorfor skal vi da fortsætte med en foreløbig? Det havde saa været mere naturligt, om den højtærede Minister straks var fremkommet med Forslag om en varig Lov. Saadan har mine Partifæller i Folketinget ogsaa set paa det, idet de har stillet Ændringsforslag i den Retning. Vi er altsaa enige om, at det vil være rigtigt at naa frem til en varig Lov, men der er den Forskel mellem os, at Ministeren mener, at Tidspunktet ikke er inde endnu.

Under tidligere Forhandlinger om denne Sag har der været nogen Meningsforskel angaaende Administrationen af Loven. Jeg skal nu ikke rulle det Spørgsmaal op igen i Dag, men kun konstatere, at denne Meningsforskel fremdeles er til Stede. Vi finder, at Administrationen paa mange Punkter har været uheldig, og at man har beskæftiget sig med Ting, som i Grunden var Loven uvedkommende.

Nu foreslaas der altsaa en Bevilling paa 10 Mill. Kr., og man kunde spørge: Er det nødvendigt, at der bevilges et saa stort Beløb? Kunde man ikke have nøjedes med noget mindre og paa et tidligere Tidspunkt være gaaet over til en varig Lov?

Der kan ogsaa være andre Ting end dette Spørgsmaal, som faar os til at ønske en ganske kort Udvalgsbehandling, for at vi kan blive orienteret om de Forhold, som vi savner Oplysning om paa nærværende Tidspunkt. Det maa saa vise sig, om det kan lykkes Ministeren i et Udvalgs møde at give saa gode Grunde, at det kan forandre vor Stilling. Paa Forhaand betvivler jeg det, men Ministeren skal have Chancen. Jeg skal derfor tillade mig ved Forhandlingens Slutning at stille Forslag om, at Lovforslaget henvises til et Udvalg.

Kr. Johansen: Det ærede Medlem, som nu talte, krævede en varig Lov, hvad der jo for saa vidt er principiel Tilslutning til fra alle Sider, og han fandt den saa paa krævet, at han vilde have den gennemført allerede nu. Hertil vil jeg gerne sige, at Sagen jo ikke er ny for os. Den første Lov om Grundforbedringsarbejder fik vi i 1921, og sin nuværende Form har Loven faaet i Foraaret 1933. Aar efter Aar er der blevet vedtaget en midlertidig Lov, og ingen, heller ikke Venstres tidligere Landbrugsminister, har tidligere tænkt paa Nødvendigheden af en varig Lov, man kunde næsten fristes til at sige: tværtimod. Selv om vi er enige om, at der maa tilstræbes en mere fast og varig Lovgivning, maa der derfor gives Tid til at forberede en saadan og at søge at finde en Form, der kan samle om ikke *alle* Parter, saa i hvert Fald et Flertal, ogsaa et Flertal i denne Sal — det er jo en Nødvendighed for en saadan Lovs Gennemførelse.

Det ærede Medlem rejste det Spørgsmaal, om det nu ogsaa var nødvendigt at bevilge 10 Mill. Kr. Ja, det forholder sig med denne nye Bevilling som med de tidligere, at der allerede dels hos Udvalgene, dels hos de enkelte Landmænd ligger saa mange Projekter med Hensyn til Laan, at det Beløb, der her er Tale om, vil blive beslaglagt i Løbet af meget kort Tid. Der er ingen Grund til at spørge, om det er for meget, der er maaske mere Grund til at spørge, om det er tilstrækkeligt, og der som Venstre nu er kommet i saa høj Grad i Julestemning, at det kan tænke sig et mere velvilligt Samarbejde ogsaa angaaende denne Sag, er der Mulighed for, at vi kan drøfte ikke alene, om det er for meget, men ogsaa muligvis, om det er for lidt. Det glæder mig, at det nu har været muligt at samle i hvert Fald tre Partier om den Bevilling, det her drejer sig om. Tidligere er det efter større eller mindre, navnlig større Besværligheder lykkedes at samle fire Partier. Denne Gang maa vi, i hvert Fald foreløbig, nøjes med de tre, men det opnaaede Resultat maa betragtes som glædeligt, ikke først og fremmest for det Parti, jeg tilhører, men for de mange Mennesker ud over Landet, der er interesserede i denne Lovgivning.

Naar man rejser det Spørgsmaal, om en Lov af denne Art er paa sin Plads og forsvarlig, tror jeg, man faar det besvaret bedst ved at undersøge, hvilken Efterspørgsel der er efter, og hvilken Tilfredshed der er med de Udlaan og de Tilskud og Begun-